

BELLPUIIG

ARTA

7 NOVEMBRE 1981

Nº 23

-IV EPOCA ANY XXII-

REVISTA QUINZENAL

Les nostres possessions

CA'N CANALS

La toponímia va esser com a grumets de sucre escampats damunt el paisatge digne per esser descrit. D'aquest sucre lingüístic en fou afortunada la nostra benvolguada terra artanenca. Així comellars, turons, fontanelles; gorcs, costers, serrals, closos, caminois... del nostre terme conserven encara noms antics dels quals se'n podria fer un enfilall o rosari quasi interminable. La troballa o desvetllament del topònim és ja de per si mateixa prou encisadora. Després ve la tasca d'escruiure correctament la grafia del mot, per poder, darrerament, endinsar-se en la comprensió del significat arcaic que pot transmetre.

Per avui són massa les avinenteses que es presenten a la nostra afecció per aquestes coses. Una persona a la taula no pot menjar de tot indiscretament. És necessari posar ordre i elegir.

Avui hem seliejat Ca'n Canals, topònim que llembrineja a una possessió artanenca.

Ca'n Canals és l'anti-

ga alqueria sarraïnesca de Binimira.

Sobre Ca'n Canals en sabem un niu de dades interessants.

L'any 1378, és entregada per Pere Orta i esposa Catalina, a Pere Escofet. En aquelles saons aquesta alqueria limitava amb les possessions: dels hereus de Jaume Morey (avui, Son Morey); de Julià Ferrer (Binialgorfa, avui L'Ermita); del mateix Pere Escofet i amb La Bedeia.

Abans havia estat posseïda pels Blanquers, passant després als Orta, Escofet, Balaguers, Sureda i més darrerament als Canals, llinatge que encara hi resta aferrat com a topònim i Déu vulga per molt de temps.

La subtoponímia de Ca'n Canals és semblantment enlluernadora: Es Camps Solosos, Sa Cova de S'Algar, Ses Rotetes,

Ca'n Suatge, Sa Clova d'Es Pou, Sa Clova de S'Ausinaret, Sa Clova de S'Era, Es Comellar d'Es Broll, Sa Font de Sa Pau mera i Es Pi d'Es Ruc.

A aquest darrer indret es refereix una cançó popular d'Es Bruixot -així és determinava a Artà un huracà- i que ha quedat incrustada a la literatura popular i a la memòria col·lectiva del poble.

Com va esser en Es Pi d'Es Ruc, allà va eixamplar es gambals; l'amo Andreu de Ca'n Canals cridava: -"Jo estic perdut". Cridava: -"Jo estic perdut".

i ningú li responia i es bruixot qui feia via, cantant es tut-tu-ru-rut.

Foto J. Pastor

A. Gili

De bell nou vos presentam el programa d'activitats que, durant aquest curs, i des del nostre desig de seguir Jesús, voldríem realitzar les parròquies del Llevant de Mallorca.

No insistirem mai a bastament en que tots -capellans i seglars- som els responsables de les nostres comunitats. I enguany més que mai, en que dos amics capellans han anat a servir altres comunitats, hem d'urgir la necessitat de que cada un de nosaltres pensi a veure si pot dedicar part del seu temps i de la seva activitat a la causa de Jesús.

Aqueix programa voldria ser un recordatori de la vida interna de cada comunitat cristiana que ha d'animar la vida de cada un de nosaltres perquè siem dins el propi ambient -poble, família, treball, grups, etc.- ferment transformador de la societat.

CATEQUESI

Tots sabem per experiència que moltes vegades vivim una fe de rutina o de conveniències, -compromissos socials, baptismes, funerals, casaments...- No podem enganar-nos: ser cristià és seguir Jesús i no just tenir-lo present quan ens convé.

La catequesi ens dóna a tots -adults, joves, nins- l'oportunitat, tant a nivell individual com comunitari, de profunditzar la vivència i el coneixement de Jesús de Natzaret.

No se tracta, idò, d'una imposició dels capellans, sinó d'un dret que té tota comunitat cristiana de ser acompanyada i ajudada en el seu creixement.

L'Església vol que tot sagrament vagi precedit i acompanyat d'una catequesi.

Si com a persones humanes sempre hem de créixer i millorar, hem de fer de manera semblant en relació a la nostra fe.

NINS

La catequesi dels nins és el començament d'un camí que hauria de durar tota la vida.

La primera comunió pot esser un moment molt significatiu dins la vida cristiana dels nins. Emperò no organitzam el catecisme en vistes a la primera comunió, sinó de cara al creixement cristià dels nostres infants.

No basta allò de que "en el catecisme no els ensenyen res dolent"... ¿Se pot despertar dins el cor del nin el desig de conèixer Jesús si els pares tenen oblidada i descuidada des de fa estona la dimensió cristiana de la seva vida?

Referent a la primera comunió voldríem tornar recordar les normes del Sr. Bisbe, publicades en el B.O. del Bisbat. Març de 1978, pàg. 36. "S'estableix com a norma general que la celebració de la primera comunió es faci en el tercer curs de E.G.B., sempre que vagi precedida almanco d'un curs de catequesi. En casos excepcionals es pot permetre dins el segon curs".

ADOLESCENTS

Els convidam a participar, per pròpia decisió, a les catequesis que per a ells organitzen les respectives parròquies.

Equip parroquial (continuarà)

CALENDARI D'ACTIVITATS

PARROQUIA D'ARTA

CURS 1981-82

NOVEMBRE

Dimarts, 3	Reunió catequistes Catequesi adults
Setmana del 9 al 13	Trobada de nuviis o pre-matrimonial Catequesi infants
Del 16 al 18	Preparació baptismes
Setmana del 16 al 20	Catequesi infants
Dimarts, 17	Reunió catequistes Catequesi adults
Dissabte, 21	Celebració de l'Eucaristia per a adults
Diumenge, 22	Batismes
Setmana del 23 al 27	Catequesi infants

REVISTA QUINZENAL

Nº 23 IV EPOCA 7 NOVEMBRE 1981

Director: Rafel Umbert i Sureda.

CONSELL DE REDACCIÓ: Miquel Morey, Antoni Gili, Jaume Mayol, Climent Obrador, Joan Pastor, Guillem Artigues i Guillem Bisquerra (administrador)

COL.LABORACIONS: Xeraffí Guiscafrè.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

SANT SALVADOR, 2 Telf. 56 20 20, ARTA

IMPRES EN OFFSET PROPI

AQUESTS DIES HA SUCCEIT, S'HA DIT...

ANTE LA MUERTE DEL NIÑO PABLO PIRIS; EL PUEBLO DE ARTA EXIGE UNA INVESTIGACION

Las Asociaciones de Padres del Instituto de Bachillerato, de los Colegios de EGB San Buenaventura y San Salvador, la Unió de Pagesos, Cooperativa Agrícola Ganadera San Salvador, Comunidad de la T.O.R, Direcciones y Profesores del Instituto de Bachillerato y Colegios de San Buenaventura y San Salvador, C.D.Artá, C. D. Avance, Comité Local de UCD; Consell de Redacció de la Revista Bellpuig; Club Llevant, Equip Parroquial, Unió Local de UGT; Agrupación Socialista del PSOE, Sociedad de Cazadores y Grup Independents, en escritos dirigidos al Gobernador Civil, Delegado Provincial de Insalud, Director de la Residencia Sanitaria Son Dureta y Conselleria de Sanitat del Consell General Interinsular, en los que y en relación a la muerte del niño Pablo Piris Obrador, exigen la "inmediata iniciación de una investigación encaminada al esclarecimiento total de los hechos relatados..." ya que, según se dice en dicho escrito y en el tiempo en que el mencionado niño estuvo internado en la Residencia de Son Dureta, "... las atenciones y cuidados que, a nuestro juicio, debía recibir el mencionado enfermo, no corresponden, en modo al-

guno, a las mínimas que habitualmente se pueden exigir.. Se dice también en el mismo escrito: "...Reiteramos nuestra opinión de que a lo largo de estos días en los que permaneció ingresado, el enfermo, no tuvo suficiente atención médica...". Cabe señalar que el Ayuntamiento Pleno, en su sesión del día treinta de octubre se adhirió también a la solicitud.

La solidaridad demostrada por toda la población, indignada ante unos hechos que no son nada claros, hacen posible la esperanza de que, con la acción iniciada se consiga el fin primordial que se alude en el repetido escrito que es el evitar que "... tales o parecidos hechos puedan repetirse". Se espera que las Autoridades correspondientes inicien tales investigaciones y lleguen hasta el fondo de los mismos, pues es la totalidad de un pueblo que lo exige, y ante tal petición no puede haber oídos sordos.

Es ésta una breve información sobre unos hechos que con toda seguridad tendremos que volver en próximos números, con más espacio y más tiempo ya que la noticia se produce en el momento de cerrar nuestra redacción.

CAMARA AGRARIA LOCAL

Se pone en conocimiento de los beneficiarios de las subvenciones por gasóleo agrícola que pueden pasar por las oficinas de esta Cámara donde se les hará efectiva la subvención correspondiente al 1º y 2º semestre de 1981.

Dichas subvenciones se harán efectivas a partir de la fecha de hoy

y hasta el día 18 de diciembre inclusive.

Durante el plazo antes mencionado podrán hacerse las altas y bajas a efectos de subvención por gasóleo agrícola y también las modificaciones de las declaraciones que ya estuviesen presentadas.

Artá, 26 de octubre de 1981

ACTIVIDADES EXTRAESCOLARES

A iniciativa de l'Ajuntament, s'han montat unes activitats extra-escolars, destinades als al.lots dels Col.legis d'Artà.

La idea, que en principi creim molt bona i interessant, és dur a terme, oferint als escolars tota una relació d'activitats que van des de l'excurssió a llocs de la comarca, fins a les sessions de cinema. Cada activitat compta amb els seus monitors-encarregats, que, formant equips es responsabilitzen de l'organització i realització.

Les activitats oferides per l'Ajuntament a les escoles són les següents: Teatre i Expressió; Jocs; Fotografia; Excurssions; Cinema (cal dir que, endemés, hi haurà també cinema pels pares) i Expressió Plàstica, amb tallers de fanc (modelat i torn), Macramé, Pasta de paper: màscares i caparrots, Mimbres, Teixit, Estels, Tenyir i Pintar Miralls.

Les activitats previstes es realitzaran el dissabtes i seran totalment gratuïtes per els al.lots. Únicament el cinema per adults, que es farà quincenalment, tindrà una petita quota. A cada Col.legi s'han rebudes les instruccions permanents perquè es fassin les inscripcions prèvies d'interessats a les modalitats dites, per tal de tenir una previssió dels assistents a cada una d'elles ja que, amb alguns casos, el nombre d'assistents és limitat.

GENT DE PER LA VILA

JAUME MASSANET BERNAT "EN LLUÏSSET"

Fa pocs dies un vaixell que anava d'Haití a Florida va sotsobrar i moriren negats trenta persones que s'exiliaven de l'illa cercant un millor pervindre dins la nació nord-americana.

Val a dir, que sempre s'ha fet precis, quan la terra que ens ha vist néixer no ens pot nodrir, emigrar cap a una altra banda on la vida s'ens faci dolça i dugadera. Bé, dolça, ja mai ho pot esser quan l'home s'ha desarrelat del seu agre i la vida es fa tan sols soportable segons l'esperança que tinguem de tornar un dia a la llar estimada.

La juvenesa de Mallorca d'avui pot testimoniar l'arribada d'inmigrants en calçons de vellut i guardapits brodats. Espardenyes d'espart i seguits de dones endolades provinents de províncies de l'estat espanyol on sa fam hi rondjava.

¿S'haurà preguntat mai per, què hi anaren aquells concos que escrivien detant en tant, de Sud-amèrica? Quan a la Parròquia o en el convent es fa qualche funeral sense mort de cos present, algú se demanarà el per què va fugir de Mallorca aquella ànima sufragada de la que el capellà no en sap fer el panegíric?

Mallorca, i ho hem dit moltes vegades, no ha estat mai l'illa cantaire i fabiolera, arcàdia de pau, que ens pinten els folkloriestes colltorts o els joglars reprimits, enamoriscats de les pobiles pageses.

A Mallorca, sobretot a la part forana, no hi feia estar de res. Pel començament del segle, com ara fa pocs anys el andalussos i extremenys vingueren aquí, sortien els mallorquins a fer l'Amèrica i han omplit de cognoms nostrats els Puerto Rico, Santo Domingo, L'Uruguay, L'Argentina i les nacions centre-americanes.

Embarcaven a Barcelona després de dormir un dia o dos a una casa d'hostes plena de xinxes i feien el viatge en tercera tots acaramullats, i arribaven mig morts després d'una vintena de dies de marajament i olor insoporable de pintura i vomitat.

El nostre entrevistat però s'en và anar més cridat per l'afany d'aventures, que per falta de feina o sobra de fan.

Era barber i fuster a la vegada; vol dir que més d'un pic havia de deixar la plana per a remullar una barba, i quan se'n va anar va deixar més d'un any de feina a Mestre Miquel Escolà.

Era comediant i cantava bé. Interpretava a Can Mas i en el Principal, els papers de dama jove que no era mala feina, suposat que havia de fer arribar al públic els sentiments i les angúnies d'una damisella.

En Jaume "Lluïssset" conegut i popular dins tot el poble, rodamons, actor, cantant, barber, fuster i retratista a la minuta amb un caixó fet seu, va néixer a Sa Colònia de Sant Pere un bon dissabte de Sant Antoni. Fill de pare sabater que baratà unes quarterades de la vila amb les de l'antiga Devesa perquè els fills no haguessin de fer el servici com manava la llei de la reina donya Isabel segona. Doncs el nostre Lluïssset que no féu el servici per no haver de sortir de l'illa va partir cap a L'Uruguay, i rodà per Corrientes i Avenida de Mayo de Bones Aires sense fer massa doblers, és ver, però defensant-se molt bé la vida.

La nostra guerra civil li xafà la guitarra perquè no pogué venir quan volia. Va estar deu anys més. La seva mare li escrivia: "si te torbes me trobaràs morta".

Escoltem les seves paraules.

- Quin any vareu néixer?

* L'any mil vuicents noranta nou.

Mon pare, que era estat sabater, es va fer conrador perquè noltros no haguéssim de fer el servici. Això era una propaganda per establir. I con que n'haviem de fer tres anys, es servici mos feia por. I vàrem baratar set quarterades de Sa Carbona en ses cinc de Sa Colònia. Plenes de vinya, amb un cup darrera es seller. Es lo que en diuen Ca's Frare, baix d'en Covassa, veinat de ca's Gatoves.

- Fereu tota s'infantesa a Sa Colònia?

* No. Mon pare mos va voler donar ofici i en es catorce anys tornàrem a la Vila per aprendre-lo. De lletra n'aprenguérem amb munare que mos feia escola. Allà no hi havia en aquells temps ni monjes ni mestres. Venien a canostras de Ca'n Pamboli, de Sos Sanxos, i d'altres. Pagaven quatre cèntims a sa setmana p'les petroli.

Els pares de l'amo En Jaume, després de tornar de Sa Colònia.

- Ja sou a Artà... Quin ofici agafàreu?

* Vaig fer feina set anys a ca Mestre Antoni Pansecola, son pare d'en Tomeu, devora es convent. De fuster. Encara no hi havia cap màquina, tot es feia a mà. Vaig anar deixat a Can Manyà, un parell de mesos, a Can Biel Fulla i a ca Mestre Pep Claper una temporada mentre feien es molins de Sa Central.

Més tard me va cridar Mestre Miquel Escolà que ja havia duit un sinfinet i un trepan per a fer traus. Allà fou a on vaig aprendre més. Férem ses estacions d'es ferrocarril.

- I... com fou anar-vos-ne a Amèrica?

* A sa barberia venien es Bàrrios. Aquesta gent que no era d'Artà va esser la que posà es "maderamen" a la casa que avui és es Centro Social, per ordre d'es Blanes. Eren una empresa forta i uns artistes. Tenien un taller a Montivideu. Un dia que afeitava a D. Miquel, aquest me diu: "Que ets d'anar. Deixa sa roqueta. Vine amb mi, xe. Avui arribam i demà ja tens feina a ca nostra". I així ho vaig fer. Varen esser vint anys.

- Contau-me es viatge.

* Directe a Montivideu passant per Barcelona. Dues nits me vaig passetjar per les rambles. A sa "pensió" no podíem dormir de xinxes. Anàvem en tercera i no podíem passar en els llocs de primera però es Bàrrios venien a veure'm.

- Ja heu arribat. Què féreu a Montivideu?

* Es Bàrrios se portaren molt bé amb jo. Te diré: els obrers d'allà estaven massa especialitzats. Només sabien fer feina en cadena però començar un moble i acabar-lo, no. No n'hi havia ni un que ho sabés fer. Un dia don Miquel me diu: "Hauries de fer unes cadires, què en sabràs?". "Fotre -li dic jo- si me deixen treure unes plantilles crec que sí". Me quedaren de lo millor i el Negro que

Un galan jove artanenc

era un fill de D. Pasqual me va anomenar encarregat.

- Sí que féreu carrera aviat.

* A mi me tenien simpatia. Jo rebia ses cartes de Don Mateu Cosí que guerrejava sa filla d'en Bàrrios. Hi havia inconvenients perquè ell ja era un poc vell i ella sols tenia setze anys. A la fi Don Mateu vingué i se casà amb Donya Agustina Bàrrios. Crec que ella encara viu.

- En una paraula, que estàveu de lo millor.

* Sí. Ja només feia feina de llapis. Me duïen un plànol de l'edifici i jo treïa tota sa mandanga.

Grup d'al.lots de la 2ª Etapa EGB que fa unes setmanes han començat la catequesi.

Foto J. Pastor

-¿I com va esser anar-vos-ne a Bones Aires?

* Perquè vingué es meu germà que feia devuit anys que hi era i me diu: "Terè... deixa anar això. Vine amb jo a Bones Aires i estarem junts... i que sé jo. Pensa que me va fotre sa potranca perquè a Bones Aires ja no fou lo mateix. Es trist passar de caporal a anar a cerca feina. Jo esta va empegueït de deixar-los tan bé com s'havien portat amb mi. Però, vaig fer de "tripas, corazón" i

(passa plana 6)

COSES DE SA COMARE

Ara nos posaran un repetidor de televisió, i així sa gent de p'les Còs la veurà bé. I no donaran més sa culpa an en Rectorat. Què no veis que són els moros que nos entren? Quan ha acabat sa Madrilenya, nos entra sa d'Alger, si en vols de bels i esclafits.

Mos pensàvem que a l'Hospital ens hi farien un consultori, modern, còmod i utilitari. Ja estàvem cansada de veure gent pel carrer a ca's metges. Havíem vist es plànols. Inclús hi havia un consultori de pediatria. Una bona sala de cures, llits per a observació. En una paraula... una monada.

Idò... no. Els milions que estaven preparats les volen passar a una altra banda. Si qualche dia hi ha un accident gros, en veureu de corregudes. I sa gent, envers d'estar còmodament dins sa sala d'espera seguirà acaramullada a ca'ls metges, que és ben ver no poden donar abast.

Els funcionaris de s'Ajuntament demanaren puja. Ets independents i es pesoistes les digueren que no. I és el que deia un empleat.

"Saps si s'haguera votat per a pujar-se es seu, veuries com hauria tit que sí".

Residència dels vell durà coa. Vist els "plans" que guanyaren sa votació, són una meravella. No es toca ni un gaufó de lo vell. És una Residència modèlica

i democràtica. Tal com volia la senyora. El que passa és que n'hi ha que li contenen rollos. Tot perquè no feren el projecte ells. I no estaran a plaer fins que tornin a votar. Saps que n'hi ha de dictadors pel món.

Perquè llevar quatre mitjanades i baixar un sòtil no és llevar res de l'antigor. I fer un quarto escusat per cada un és el que se deu haver de fer. Sols mancaria que els vells haguessin de fer coa per anar a fer pipi. I això d'estufes de "butano" fa pudor, com moltes d'actituds. I un trespol que han de trepitjar els vells no pot tenir clots. Més de dos fotrien un esclat. Però... mirau quin dia us ho dic. No estaran contents fins que ho tirin per avall.

I és que si no le hi tiraven, i no se fés així com ells diven, ses dues coses més importants fetes a dins la vila s'haurien fet amb so vot dels independents en contra.

Convertir el Col·legi en Institut, i sa Residència dels vells.

Ens han dit que l'any que ve, volen tornar donar es fens per empresa. ¿Còm quedam? ¿Que no ho havíem de socialitzar tot? ¿Que no anava millor? ¿Que no estàvem cansats d'engreixar empresaris? Mirau... Ara que en Mitterant heu socialitzat tot a França, aquí heu feim al senrevés. Ja ho digué sa dona d'es bal·le Canals. "Buena gente la de Artá. Un poco novelera". Que en salut mos tornem a veure.

Sa Comare Beneta

GENT DE PER LA VILA (ve plana 5)

li vaig dir: "Don Miquel, demà m'en vaig a Bones Aires." "Què vols dir? No vos poden estimar a voltros". Se va enfadar molt.

- Contau-me de Bones Aires.

* Mal assumpte, xe! Tot se feia de ferro i no vaig trobar feina de fuster. Me torn posar de barber. De "ambos sexes", m'ensenyaren a ondular. Encara no es feia sa permanent per aquells entones.

- ¿Ja anava malament S'Argentina?

* Molt. Hi havia "desocupació". Gent de carrera visquent a Puerto Nuevo dintre unes "carpes" que s'havien construït de xapes de giny. Cada dos o tres anys un cop d'estat. "Golpes militars": Irigoyen, Alvear, General Justo, Iriburu... Revolucions que duraven dos o tres dies... Majorment còmendaven els radicals de N'Irigoyen. I més tard en Farrell i en Peron, coronel "entonces".

- ¿I com us ho féreu?

* "Buscándome la vida". Es meu germà era molt enginyós. L'any trenta-quatre vingué

a Mallorca i va perdre sa feina de picapedrer que feia. Era intel·ligent es meu germà. Abans ja havia estat en els ferrocarrils argentins i per una "huelga" que perderen el despatxaren.

Com te deia, com que havia perdut sa feina passejant per Avenida de Mayo va observar un retratista "minutero". "Que me deixaríeu veure es caixonet?" "Ya lo creo que sí, mi amigo". El se mirà bé per tot i s'en va fer un d'igual i se posà per sa via pública a fer de retratista. Es vespres venia amb ses buxaques plenes de pesos. Un "tipo" intel·ligent. I començà a dir-me: "Es diumenges has de venir amb mi. Te fas un caixonet igual i te cansaràs de comptar pesos".

(Germans, fins aquí per avui. En el pròxim número continuarem, que sa vida d'en Jaume Lluisset és una novela i el que m'agradaria és que li sentíssi contar amb aquell accent mig argentí que el fa del més interessant. Perdonau la llargària, però no he pogut sintetitzar). (continuarà)

Serafi Guiscafré

ECOS

Nacimientos

Día 20 de octubre.- Mónica Gil Téllez, de José y Antonia. C. de la Puresa, 3.

Día 23.- María del Carmen Galea Fernández, de Luís y Pastora. C. de Sa Sorteta, 30.

Matrimonios

Día 24 de octubre.- Bartolomé Lliteras Alzamora con Catalina Isabel Pastor Vallespir.

Defunciones

Día 16 de octubre.- Magdalena Nadal Carrió, de Sos Llulls, casada, de 66 años. C. de M. Blanes, 10.

Día 16.- Montserrat Ginard Genovard a) Butlera, casada, de 69 años. C. de Ramon Llull, 17.

Día 18.- Margarita Mestre Moll, a) Putxa, casada, de 80 años. C. de Bellpuig, 7.

Día 27.- Antonia Escanellas Alzamora a) Molinera, casada, de 76 años. C. Nou.

Día 28.- Emilio Serrat Sánchez-Osorio, de Bellpuig, casado, de 68 años. C. del Mestral, 9.

CLUB LLEVANT

El próximo día 23 de Noviembre, a las 8 de la noche, tendrá lugar en el local social del Club Llevant una charla coloquio sobre Técnicas Mentales de relajación concentrativa autógena y Controles de hábitos a niveles Alfa.

Esta charla será el inicio de un Curso de 12 días de duración, con un amplio programa que va desde el control de la respiración y la alimentación, hasta las modernas técnicas de magnetismo y dinámica mental.

Será ésta el segundo Curso que se impartirá en Artá, habiéndose celebrado el primero el pasado mes de julio, con la asistencia de personas de Manacor, San Lorenzo, Capdepera y Cala Ratjada, además de un gran número de nuestro pueblo, habiendo sido de un apro-

vechamiento general muy notable.

El Club Llevant desde estas páginas invita a participar en éste curso a todas las personas que se sientan interesadas, para ello y para cualquier información, pueden dirigirse a :

D. Juan Carrió Juan, Teléfono nº 211787 en Palma, de lunes a jueves.

Los viernes en Manacor, Bajo Orient, Vía Roma, 19. Teléfono nº 552366.

Sábados: en Artá, Club Llevant

La charla-coloquio del día 23 de Noviembre será considerada de entrada libre y al final de la misma se realizarán las inscripciones de aquéllos que decidan proseguir el Curso.

G.B.

ROTLET O ARTA 1

Viéndolo a simple vista, se puede pensar que el Artà, hizo un gran encuentro y por consiguiente se llevó los dos puntos.

Según comentarios el encuentro fue más bien malo, tanto los dos equipos como el árbitro Sr. Barea, estuvieron a la misma altura. Como ya es norma el gol de la victoria lo consiguió el veterano Ferrer. Decimos veterano por la gran cantidad de partidos que ya lleva jugados con el equipo; pero también diríamos Joven Ferrer, ya que muchos jóvenes quisieran estar a su altura.

El Schow de turno fue a cargo del colegiado. Pitó un penalty marcado por el linier, después de las normales reclamaciones de los componentes del equipo local, consultó otra vez con sus acompañantes, y por fin pitó falta fuera del área. Cosas de ciertos árbitros.

ARTA 1 CULTURAL 0

De uno en uno y seguimos sumando puntos, claro está, de dos en dos.

Normalmente cuando, uno se volvía "veterano", lo pasaban a la de-

esports

fensa; pero Artà és Artà, y en la línea revulsiva a un jugador, defensa, y de los buenos, lo transforman en delantero, y lo bueno del caso es que siendo del pueblo, es el máximo realizador. Seguimos el "affaire" de Ferrer, bueno por cierto, es decir de lo poco bueno que estamos viendo en estas preciosas tardes de este magnífico tiempo. Decimos poco bueno, uds verán, el aficionado, la gran cantidad que cuenta Artà, que semana tras semana acude a "Ses Pasqueres" con esta alegría y animación, sale completamente defraudado al término de estos 90 minutos de partido. En algún caso al cabo de 96 minutos. Bueno, me explicaré: este último domingo frente al Cultural dirigió el encuentro nuestro polémico Muñoz; el pasado año y frente al Arenal ya tuvo oportunidad de demostrar sus cualidades. ¿Se acuerdan que llegó a Ses Pasqueres con el mismo autocar que el Arenal?

¿Se acuerdan que... bueno, aún no se hacían las correspondientes

pruebas anti...

Este año vino solito, mejor dicho, lo dejaron solito al término del encuentro, ya que sus dos acompañantes decidieron que se las arreglase solo.

Claro es que lo puesto en el acta del partido muchos o algunos le darán la razón. "Que un espectador saltó al terreno de juego para atender a un jugador local...". "Que al término del encuentro cierto sector del público saliese por dentro del campo...". "Que en estos momentos le insultasen...".

Todo puede ser verdad, pero lo que sí podemos atestiguar es que su arbitraje fué ridículo, y que más valdría que su altura la aprovechase en cualidades, ya que verdaderamente le hacen falta.

Pasando al partido diremos que todo nos parecía normal menos el sitio de Ferrer en la izquierda. Como siempre se sacrificó a este jugador, pero volvió a demostrar que esta persona lo da todo en el campo, y siguiendo su buena racha volvió a marcar el gol que al final sería el del triunfo.

◇ ◇ ◇

¿Por qué el cambio de Corraliza?
¿Por qué no se cambiaron a otros?
La clásica pregunta de muchos aficionados. Seguro que el preparador

tenía sus razones, y no menos las tuvo el presidente del C.D. Artà al recalcar varias veces por el micro que cierto sector quitase las piernas del terreno de juego.

Si queremos criticar, pensamos que lo primero en hacer es cumplir las normas, buenas o malas, que todo reglamento tiene.

Artigues

Juan (míster), Piris, Julià, Genovard, Ignaci, Pep Maria, Sansó,
Flaquer, Sureda, Rosselló, Ferrer, Damià.

Jiménez, Toni Maria, Kiko, Torres, Massanet, Jeroni, Sancho, Barbón (míster).
Francisco, Alzamora, Gil, Palou, Camara, Rocha, Ginard

RESULTADOS

Benjamines:

- Petra 3- Avance 1
- Cardassar 1- Avance 2

Alevines:

- Sineu 2- Avance 0
- Avance 3- Bto. Ramón Lluill 1

Infantiles:

- B.C. Millor 1- Avance 2
- Avance 3- Sollerenense 1

Juveniles:

- Gesa Alcudia 0- Artà 0
- Artà 1- Villafranca 0 (Flaquer)

Aficionados:

- Artà 2- S. Pedro 4 (Jaume 2)
- Ca'n Tià Taleca 3- Artà 2 (Jaume, Sancho).

Peñas:

- Bellpuig 7- Es Mercat 1
- Cardassar 3- Bellpuig 0

Preferente:

- Rotlet 0 - Artà 1 (Ferrer)
- Artà 1 - Cultural 0 (Ferrer)

Los Benjamines van teniendo contacto con los diferentes campos de la zona al participar en un Torneo Comarcal y al mismo tiempo van aprendiendo a luchar y a competir. Muy bien lo vienen haciendo y lo mejor es que intentan jugar a fútbol. No nos importan los resultados y sólo deben servir para animar a los muchachos, pero no deben ser nunca un talón de Aquiles, ya que lo importante

es foguearse y codearse con los futuros contrincantes en categoría alevín.

Los alevines van mejorando en juego y en rapidez, fallando quizás un poco en la defensa donde se encuentran apurados la mayoría de veces. Quizás tienen demasiado entrenadores y en la zona defensiva luchan un poco cada cual por su lado.

En infantiles la mejor línea es sin duda la defensiva y el continuo bregar de la media con un buen canalizador de juego y realizador (Planisi) pero habría que tener en cuenta que hay que fortalecer la delantera, y sobre todo el intentar crear jugadas desde atrás como el día de Sollerenense. Un lunar en el equipo es la actuación del portero, ya que

de seguir así mejor le valdría dejar los bartulos y dejar la puerta a otro. No se perdió, no se debía perder, no se lo merecían, pero si lo hubiesen podido hacer por la poca atención del mismo.

Los juveniles van escalando posiciones y ocupan uno de los lugares de privilegio y lo que es mejor es que empiezan a demostrar que saben jugar sin buscar las cosquillas del contrario, ni el roce, ni la patada. Todo ello junto con su saber hacer y la colocación que van ocupando en el campo puede depararles muchos éxitos, pero no hay que dormirse en los laureles, sino que hay que sufrir en los entrenamientos y en el campo. Animo, Juan y a luchar por los lugares de privilegio.

Mayol

----- voleibol -----

Enguany Artà estarà representat a un nou deport, el "Vollei Ball". Un grup de gent aficionada ha format un equip que competirà a la lliga de la 3ª. divisió Balear.

El Volley Artà està integrat pels següents jugadors: Toni Tous, Pau Cabrer, Tomeu Martí, Ricardo López, Rafel Gili, Joan Sureda, Miguel Pastor, Toni Carrió, Javier Picó, Ferràn Liesegang, Joan Llabata, Juanito i Jaume Flaquer.

Els partits de la lliga, que comença el 15 de Novembre, se celebra-

ran els diumenges dematí a les 11 hores al polideportiu de Na Caragol.

El calendari de partits que se jugaran a Artà es el següent:

- 15 Nov. Volley Artà- C.D.P. Sta. Eulalia.
- 29 Nov. Volley Artà - Son Amar
- 6 Dec. Volley Artà - Badia C. Millor
- 16 Gener. Volley Artà - C.D. Costa
- 7 Febrer. Volley Artà - Ca'n Tià Taleca.

Convidam a tot el poble a veure jugar i animar aquest nou equip.